

Fővárosi Ítéltábla
6.Pf.20.178/2007/4.

Záradék: Az ítélet csak a 6.Pf.20.178/2007/7. számú
kiegészítő ítélettel érvényes.
Budapest, 2007. december 6.

Dr. Molnár Ambrus s.k.
a tanács elnöke

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Takács Tibor ügyvéd (képviselő címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Rausch Anikó ügyvéd (képviselő címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, érvénytelenségből származtatott polgári jogi igény érvényesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. október 12. napján meghozott, 9.G.40.382/2006/11. számú ítélete ellen, az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 4.500.000 (négymillió-ötszázezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi autókereskedelemmel foglalkozó cég együttműködési megállapodásnak címzett szerződést kötött az alperessel. A szerződő felek abban állapodtak meg, hogy az alperes kölcsönt nyújt a felperestől gépkocsit vásárló vevőknek. A felperes a kölcsönszerződések megkötésében közreműködik, intézkedik a jelzálogjognak és a vételi jognak a forgalmi engedélybe való bejegyzése iránt. A felperes vállalta, hogy a vételi vagy a jelzálogjog alperes által történt érvényesítését követően az alperes birtokába került gépkocsikat 30 napig a telephelyén őrzi. Ha az alperesnek 30 nap alatt ezeket a gépkocsikat nem sikerül értékesíteni, ő kísérli meg az

eladásukat. Ha pedig 30 nap alatt az eladás így sem történik meg, a gépkocsikat a még fennálló kölcsöntartozásának megfelelő áron megveszi.

A peres felek 2001. március 13-án engedményezési szerződést kötöttek. Az alperes ezzel a felperesre ruházta át az engedményezési szerződésben meghatározott adósaival szemben fennálló, összesen 39.777.375 forint követelését, 27.000.000 forint ellenében. A szerződésben a felek kikötötték, hogy az átruházott követelések bizonytalan követelések, azok behajthatóságáért az alperes felelősséget nem vállal. A szerződésben az együttműködési megállapodásnak nevezett szerződésüket megszüntették. Az alperes kijelentette, hogy a vevőkkel kötött kölcsön és egyéb ügyletekből eredő igényt sem a felperessel, sem annak vezető tisztségviselőivel szemben, az engedményezett követelések ellenértékének megfizetése esetén nem érvényesít; nem tesz feljelentést és a büntetőeljárásban polgári jogi igényt sem érvényesít. A felperes a szerződés bármely jogcímen való megtámadásának jogáról lemondott.

A felperes **N. A.** kölcsönadóssal szemben a Nagykanizsai Városi Bíróságon keresetet indított 2.833.511 forint engedményezett, hátralékos kölcsöntartozás és kamatai iránt. A keresetet a Nagykanizsai Városi Bíróság 10.P.20.477/2002/22. számú ítéletével elutasította lényegében azzal az indokolással, hogy a kölcsönadós által megvásárolt gépkocsira a felperes újabb lízingszerződést kötött, hamis okiratokkal, s az adóstól a gépkocsit a lízingbe adó **Rt.** elvitte. A felperes tisztségviselői, illetve alkalmazottai cselekménye idézte elő, hogy a gépkocsit az adós elvesztette, így nem várható el tőle, hogy az engedményezett kölcsönösszeget, melyet a gépkocsi vételárának kiegyenlítése céljából vett fel, a felperesnek megfizesse.

Az első fokú ítéletet a Zala Megyei Bíróság a 3.Pf.20.060/2003/4. számú ítéletével helybenhagyta. A másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában kifejtette, hogy meggyőződése szerint a peres felek közötti engedményezési szerződés a jó erkölcsbe ütközik, ezért semmis, s a kölcsönadóssal szembeni követelést a felperes meg sem szerezte. Az engedményezési szerződés azért ellentétes a jó erkölccsel, mert azt a felperes azért kötötte meg, hogy az alperes tisztségviselői és alkalmazottai ellen feljelentést ne tegyen. Az alperes az engedményezési szerződés megkötésére a szerződésben foglalt szóban lévő ígérettel vette rá.

A felperes a keresetében az engedményezési szerződés érvénytelenségének a megállapítását, s az eredeti állapot helyreállítása címén az alperes 27.000.000 forint, valamint annak 2003. április 16-tól járó kamatai megfizetésére való kötelezését kérte. Az engedményezési szerződést a Zala Megyei Bíróság ítéletében kifejtettekkel azonos okokból tartotta érvénytelennek. A per során a keresetét 24.846.673 forintra leszállította, mert a kölcsönadóstól az engedményezési szerződés alapján 5.371.161 forintot beszedett. Az igényérvényesítés azonban 3.217.834 forint költséggel járt, így csak a különbség csökkentette a követelését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Arra az esetre, ha a bíróság az engedményezési szerződés érvénytelenségét állapítaná meg, 20.048.000 forint kárának erejéig beszámítási kifogással élt.

Előadta, hogy a kártérítési követeléssel azonos kölcsönösszeg a felperes mulasztása folytán behajthatatlanná vált.

Viszontkeresetet is indított annak megállapítása iránt, hogy a felperes az adósoktól köteles visszavásárolni a gépkocsikat, tehát annak megállapítását kérte, hogy a felperes köteles teljesíteni az engedményezési szerződésben megszüntetett együttműködési megállapodást.

Az elsőfokú bíróság az alperest a leszállított keresetnek megfelelően marasztalta, indokolásul csupán a Zala Megyei Bíróság 3.Pf.20.060/2003/4. számú ítéletének indokaira utalt. Kiemelte, hogy „a Zala Megyei Bíróság által megállapított ténnyel ellentétben álló módon az engedményezési szerződést minősíteni nem lehetett, ... közokiratokkal szemben álló módon való tényként megállapítani e perben nem indokolták újabb bizonyítékok”. Az elsőfokú bíróság az ítéletének hatályon kívül helyezését követően meghozott újabb ítéletével az alperest ismét a keresetnek megfelelően marasztalta. A megismételt eljárás idején a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.1202/2002/16. számú ítéletével a hamis tartalmú kölcsönszerződések elkészítésében közreműködő felperesi alkalmazottak bűnösségét megállapította és az alperest a kártérítési igényével a törvény egyéb útjára utasította. A felperesi cég ügyvezetője volt házastársának a büntethetőségét a beszámítási képességének hiánya kizárta, ezért az ellene folyó büntetőeljárást erre tekintettel a bíróság megszüntette.

Az alperes a fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

Az anyagi ellenszolgáltatás fejében a feljelentéstől való eltekintés vagy feljelentés visszavonása csak akkor tekinthető a jó erkölcsbe ütközőnek, ha a feljelentés teljesen alaptalan és a kikötött ellenszolgáltatásnak nincs semmiféle jogos alapja. Jogerős büntető ítélet állapította meg, hogy a felperesi cég alkalmazottai valótlan tartalmú hitelkérelmek elkészítésével, egyebek mellett az alperes sérelmére, csalás büntetést követték el. Az alperes jogszerű kártérítési igényének szerzett az engedményezési szerződés megkötésével érvényt. A felperes a valótlan tartalmú szerződések megkötésénél nevében eljáró személyek által az alperesnek bűncselekménnyel okozott károk megtérítését vállalta magára. Az engedményezési szerződés így nyilvánvalóan nem irányult erkölcstelen célra.

Minthogy a felperes a visszakövetelt összeget érvényes szerződés teljesítésére adta át az alperesnek, a visszakövetelésnek nem volt jogalapja, az ítéltábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az első fokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A pereszes felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségeit is megfizetni.

Budapest, 2007. május 25.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró

Fővárosi Ítéltábla
6.Pf.20.178/2007/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Takács Tibor ügyvéd (képviselő címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Rausch Anikó ügyvéd (képviselő címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, érvénytelenségből származtatott polgári jogi igény érvényesítése iránt indított perében, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla a Pf.4. sorszámú ítéletét azzal egészíti ki, hogy az alperes kereseti illetékben történő marasztalását mellőzi és kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 900.000 (kilencszázezer) forint eljárási illetéket.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság 9.G.40.382/2006/11. sorszámú ítéletét, melyben a felperes 63.000 forint, az alperes 837.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte, megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította. Ezen ítéleti változtatásra figyelemmel határoznia kellett volna a feljegyzett kereseti illetékről is, azonban ezt elmulasztotta.

A Pp. 225. § (6) bekezdése szerint, ha a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztását a bíróság a hiányosság észlelését követően, haladéktalanul köteles hivatalból pótolni. Az állam által előlegezett költségekről, köztük a le nem rótt eljárási illetékekről a bíróságnak hivatalból döntenie kell.

A Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezés (csatlakozó fellebbezési) kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem történt költség megfizetéséről.

Minderre tekintettel az ítélőtábla az ítéletét a Pp. 225. § (6) bekezdése alapján kiegészítette és az első fokú ítéletnek a kereseti illeték viselésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, az alperest az illetékfizetési kötelezettség alól mentesítette, a felperest pedig a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a teljes feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2007. december 6.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró